

på området bliver øget. Forslagsstillerne bebrejder ikke de enkelte repræsentanter, at der kan forekomme en sådan interessepleje, da det er en naturlig konsekvens af repræsentanternes job eller organisations-tilknytning, men konstaterer blot, at der er en skæv fordeling af udvalgspladserne.

Derfor foreslås det i stedet, at udvalgets sammensætning ændres som følger:

1. Indenrigsministeriet og Udlændingestyrelsen får hver en repræsentant.

2. Der udpeges repræsentanter for følgende organisationer:

- 1 repræsentant for kommunerne, f.eks. en borgmester fra en af de på flygtninge- og indvandrerområdet hårdt belastede kommuner.
- 1 repræsentant for Dansk Industri. Repræsentanten kan bidrage med viden om arbejdsmarkedet.
- 1 repræsentant for Håndværksrådet. Repræsentanten kan bidrage med viden om arbejdsmarkedet inden for håndværk.
- 1 repræsentant for Landbrugsraadet. Repræsentanten kan bidrage med viden om den agrare sektor.
- 1 repræsentant for Ældre Sagen. Repræsentanten kan bidrage med viden om ældres forhold og om, hvordan den fremtidige situation på f.eks. plejehjem udvikler sig med en voksende gruppe ældre indvandrere.
- 2 repræsentanter for forskningsverdenen. Én repræsentant kan være specialiseret i kultursociologi, og en anden kan være specialiseret i demografi, flygtningespørgsmål eller lignende.
- 1 repræsentant for LO. Repræsentanten kan bidrage med viden om arbejdsmarkedet.

Forslagsstillerne er åbne over for andre relevante repræsentanter. Det afgørende er imidlertid, at udvalget i højere grad afspejler det danske samfund som en helhed og ikke kun består af repræsentanter for embedsvældet.

Forslagsstillerne lægger op til, at Folketinget pålægger indenrigsministeren at sørge for, at udlændingevalget dels skal forsøge at skabe overblik på området, dels skal behandle nogle nærmere specificerede områder, som et flertal af partier mener er vigtige at undersøge, og dels skal undersøge konsekvenserne for det fremtidige danske samfund under forskellige scenarier.

Udvalget skal komme med løsningsforslag til at samle, forenkle og kortlægge lovgivningen på udlændingeområdet. Udvalget skal komme med et udkast, der gør lovgivningen mere gennemskuelig og mindre bureaukratisk.

Endvidere skal udvalget på et overordnet plan tage stilling til, om den danske flygtningehjælp i højere grad kan vendes til at hjælpe flygtninge i nærområder. Udgangspunktet for at lade udvalget tage stilling til dette spørgsmål er, at Dansk Røde Kors har oplyst, at de løbende udgifter til en flygtningefamilie på fem personer i nærområdet (i dette tilfælde Kroatien) er ca. 50-85.000 kr. årligt, jf. indenrigsministerens svar på spørgsmål nr. S 3146, folketingåret 1995-96, FF s. 7937. En tilsvarende familie vil kræve 345.200-538.000 kr. pr. år, hvis de skal hjælpes i Danmark, jf. finansministerens svar på spørgsmål nr. S 3150, folketingåret 1995-96, FF s. 8032. Endvidere har indenrigsministeren i svar på spørgsmål nr. S 3147, folketingsåret 1995-96, FF s. 7937, henvist til en udtalelse fra Dansk Flygtningehjælp, som siger, at »... Det er Dansk Flygtningehjælps erfaring, at langt hovedparten af flygtningene er bedst hjulpet så tæt på deres hjemlande som muligt...«. Samtidig understreger Dansk Flygtningehjælp, at beskyttelse kan være vanskelig eller umulig at imødekomme i et naboland. Det, udvalget kan tage stilling til, er, om det i højere grad er muligt for Danmark at hjælpe nogle flygtningegrupper i nærområdet frem for at bruge enorme ressourcer her i landet.

Udvalget skal også på et overordnet plan analysere det danske flygtningebegreb, dels i forhold til, hvordan det afviger fra f.eks. FN's flygtningebegreb, og dels, om der er forhold, der kunne give anledning til en revision af det danske flygtningebegreb. Dette tiltag blev også under 1. behandling af B 52 i 1995 efterlyst af både Venstre og Det Konservative Folkeparti. Endvidere efterlyste Det Radikale Venstre ved samme lejlighed en analyse af FN-kvotebegrebet og sammenligninger med andre lande. Dette er forslagsstillerne selvfølgelig også åbne over for.

På det mere detaljerede plan foreslås det, at kommissoriet for udlændingevalget udvides til ud over de tre allerede besluttede emner at omfatte:

- En undersøgelse af mulighederne for, at man i højere grad adskiller begreberne »flygtning« og »indvandrere«. I dag er en flygtning, der har opholdt sig i Danmark i 2-3 år, at betragte som indvandrer. Det er efter 2-3 år så godt som umuligt for den danske stat at fortælle flygtningen, at nu er der fred i vedkommendes hjemland, og derfor er det måske på tide at tage tilbage og hjælpe med genopbygningen. Det burde være et rimeligt krav at stille, når den danske stat har givet husly og beskyttelse i en periode. Den danske stat er ikke forpligtet til at yde livslang forsørgelse. Fremskridtspartiet foreslår, at udvalget undersøger, om en flygtning kan bevare sin flygtningestatus med mulighed for